

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/484/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814215187
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814215187.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Škultétyovej a sudkýň JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Aleny Záhumenskej v spore žalobcu R., zastúpeného Z. proti žalovanej F., zastúpenej N., do 30.06.2016 za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej F., zastúpeného N., o žalobe o zaplatenie 1.630,80 Eur s príslušenstvom a o vzájomnej žalobe o zaplatenie 303,78 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 16. januára 2015, č.k. 13C/148/2014-90, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Žalovaná a F. **m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie svojím rozsudkom návrh žalobcu zamietol a súčasne uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanej sumu 303,78 Eur spolu s 5,05 % úrokom z omeškania ročne od 20.12.2014 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšku vzájomný návrh žalovanej zamietol. O trovách konania vyslovil, že rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobca a žalovaná uzavreli dňa 10.09.2007 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej typ úveru S08 vo výške 19.690,- Sk (653,59 Eur), ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v 8 mesačných splátkach po 2.884,- Sk (95,73 Eur), pri ročnej percentuálnej miere nákladov 50 %, a konečnou výškou úveru 23.072,- Sk (765,85 Eur). Súčasťou uvedenej úverovej zmluvy na prvej strane je aj ustanovenie, podľa ktorého spoločnosť a klient podpisom tejto Úverovej zmluvy súčasne uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru I, čiže Zmluvu o RU I., a to s úverovým rámcom a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v hlave 8 a 9 Úverových podmienok navrhovateľa. Na základe takto uzatvorenej Zmluvy o RU I vzniká klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru I prostredníctvom Úverovej karty za podmienok stanovených v hlave 8, 9, 10 a 11 Úverových podmienok navrhovateľa. Zároveň spoločnosť a klient podpisom tejto Úverovej zmluvy súčasne uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru II, čiže Zmluvu o RU II., a to s úverovým rámcom a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v hlave 13 Úverových podmienok navrhovateľa. Na základe takto uzatvorenej Zmluvy o RU II vzniká klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru II prostredníctvom Kreditnej karty za podmienok stanovených v hlave 13 Úverových podmienok navrhovateľa. Zo splátkového kalendára zmluvy, ktorý je pripojený k úverovej zmluve, mal súd prvej inštancie preukázané, že žalovaná, počnúc dňom 23.05.2008, vybrala až do 28.05.2013 celkom sumu 2.969,86 Eur v zmysle zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXX. Žalovaná z titulu poskytnutého úveru zaplatila žalobcovi do dňa 28.05.2013 sumu 3.273,64 Eur. Listom zo dňa 28.05.2013 žalobca vyhlásil splatnosť celého úveru a vyzval žalovanú k úhrade dlžnej čiastky v sume 1.690,45 Eur. Súd prvej inštancie ustálil, že právny vzťah, založený

úverovou zmluvou zo dňa 10.09.2007 o poskytnutí revolvingového úveru spotrebiteľský. Následne, vychádzajúc spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z. zmluvy a smernice Rady (ES) č. 93/13/EHS zmluvách považoval dojednaný revolvingový úver za neplatný právny úkon, vzhľadom na skutočnosť, že tento záväzkový vzťah nebol dostatočne individualizovaný, pretože obsah zmluvy o revolvingovom úvere nebol súčasťou osobitnej písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. S prihliadnutím na spôsob uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere podľa predtlačeneho zmluvného formulára, ktorý je súčasťou úverovej zmluvy, kde v dolnej časti tejto predtlačky je drobným, ťažko čitateľným písmom uvedený text, že zmluvné strany uzatvárajú súčasne aj zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru s úverovým rámcom s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v hlave 8 a 9 ÚZP. Súd prvej inštancie považoval uvedený spôsob uzavretia zmluvy za nekalú praktiku (neprijateľnú zmluvnú podmienku) zo strany dodávateľa (žalobcu) a vzhľadom na nedostatok vôle žalovanej ako spotrebiteľa vstúpiť aj do iného zmluvného vzťahu so žalobcom ako je úverová zmluva, nepovažoval právny úkon (zmluvu o revolvingovom úvere) za platný. Poukázal na zrejmy nedostatok slobodnej, určitej a vážnej vôle žalovanej spätý so skutočnosťou, či žalovaná vôbec mala reálnu možnosť sa oboznámiť so znením ÚZP a aj keby mala, tieto sú rozsiahle s množstvom odbornej právnej terminológie. Z uvedených dôvodov súd zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru považoval za neplatnú podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

2. Žalovaná sa vzájomnou žalobou domáhala od žalobcu zaplata sumy 303,78 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 303,78 Eur od 03.04.2014 do zaplata a trov konania, ktorý nárok odôvodnila tým, že v rámci úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.09.2007 došlo zo strany žalobcu bez ohľadu na vôľu žalovanej k snahe platne uzatvoriť zmluvu o revolvingovom úvere I. a II. Predmetnú zmluvu o revolvingovom úvere I. a II. považovala žalovaná za absolútne neplatnú. Zo splátkového kalendára, predloženého žalobcom, vyplýva, že poskytol žalovanej finančné prostriedky vo výške 2.969,86 Eur a žalovaná žalobcovi vrátila sumu 3.273,64 Eur, preto sa žalovaná domáhala od žalobcu zaplata sumy 303,78 Eur s úrokom z omeškania. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že keďže je zmluva o revolvingovom úvere, ktorá mala byť uzavretá medzi žalobcom a žalovanou dňa 10.09.2007, neplatná, sú si účastníci predmetnej neplatnej zmluvy vrátiť všetko, čo na základe nej dostali. Ak žalobca poskytol žalovanej finančné prostriedky vo výške 2.969,86 Eur a žalovaná zaplatila žalobcovi sumu 3.273,64 Eur, z uvedeného vyplýva, že sa žalobca na úkor žalovanej bezdôvodne obohatil o sumu 303,78 Eur, preto vzájomnú žalobu na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 303,78 Eur považoval čo do istiny za dôvodnú. Žalovaná si uplatnila voči žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 303,78 Eur od 03.04.2014 do zaplata, t. j. odo dňa nasledujúceho po dni, kedy malo dôjsť zo strany žalobcu k poslednému bezdôvodnému obohateniu. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca sa dostal do omeškania s vrátením bezdôvodného obohatenia odo dňa nasledujúceho po dni, kedy sa dozvedel, že žalovaná žiada vrátiť bezdôvodné obohatenie, t. j. odo dňa nasledujúceho po dni, čo mu bola doručená vzájomná žaloba dňa 19.12.2014, teda od 20.12.2014 v zákonnej výške 5,05 % ročne. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie vzájomnej žalobe žalovanej vyhovel v časti o zaplata 303,78 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 303,78 Eur od 20.12.2014 do zaplata a v ostatnej časti uplatneného úroku z omeškania ako nedôvodnú zamietol. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 1, § 2 písm. a), b), § 4 ods. 1, ods. 2, ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, ods. 2, ods. 4, § 37 ods. 1, § 40 ods. 1, § 879j, § 451 ods. 1, ods. 2, § 457 Občianskeho zákonníka, o trovách konania rozhodol podľa § 151 ods. 3 O.s.p.

3. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca a domáhal sa, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, eventuálne, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že jeho žalobe v celom rozsahu vyhovie. Uplatnil odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d), písm. f), písm. a) v spojitosti s § 221 ods. 1 písm. h) a f), písm. b), písm. e) O.s.p. Uviedol, že medzi stranami sporu bola uzavretá zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX dňa 10.09.2007, súčasťou ktorej bolo poskytnutie revolvingového úveru č. XXXXXXXXXXXX, ktorá zmluva nadobudla platnosť dňom podpisu úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, ale účinnosť až po aktivácii karty zo strany žalovanej. Vyjadril presvedčenie, že pri podpise uvedenej zmluvy nebolo voči žalovanej vyvíjané žiadne násilie, ani nepriamy nátlak na jej psychiku, preto požiadavka platnosti právneho úkonu - existencie vôle bola v tomto prípade naplnená, čo dokazuje

aj skutočnosť, že žalovaná si sama aktivovala kartu, čerpala úver a čerpaný úver aj splácala. Vyjadroval sa k neplatnosti právnych úkonov v teoretickej rovine v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka (právny úkon je neplatný, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu, alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom). Zdôraznil, že príslušný súd nemožno chápať ako „advokáta“ toho - ktorého spotrebiteľa. Považoval za zrejmé, že žalovaná podpisovala príslušnú úverovú zmluvu a uzatvárala tak predmetný úverový vzťah so žalobcom v rozhodnom období ako osoba plne spôsobilá na právne úkony, zmluvu podpisovala dobrovoľne, nikto ju k tomuto podpisu nenútil, to znamená, plne si uvedomovala záväzky voči žalobcovi v zmysle úverovej zmluvy. Ďalej sa vyjadroval k neplatnosti právneho úkonu v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka v teoretickej rovine. Uviedol, že rozsah, množstvo právnej terminológie alebo písmo v dotknutej úverovej zmluve a úverových zmluvných podmienkach, ktoré sú jej neoddeliteľnou súčasťou, v danom prípade nemôže mať za následok neplatnosť právneho úkonu s poukazom na § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko text, týkajúci sa dojednaní o revolvingu, je písaný takou veľkosťou písma, ktorá umožňuje zistiť obsah dojednaní, s ktorými žalovaná prejavila súhlas podpísaním úverovej zmluvy. V čase uzavretia predmetnej revolvingovej zmluvy žiaden právny predpis neurčoval formu zmluvy, na základe ktorej záväzkový vzťah vznikol, resp. nestanovoval veľkosť písma, akou mala byť zmluva napísaná. Vzniesol námietku premlčania nároku žalovanej v zmysle § 103 a § 107 Občianskeho zákonníka a dôvodil, že žalovaná ho nikdy nevyzvala na zaplatenie bezdôvodného obohatenia písomnou formou v súlade s úverovými podmienkami, ani sa s ním nekontaktovala pred podaním žaloby na súd. Považuje za premlčané splátky od dátumu ich plnenia odo dňa 17.06.2008 do 18.11.2011, nakoľko žalovaná začala čerpať revolvingový úver 23.05.2008, karta bola aktívna od 16.05.2008, objektívna premlčacia lehota (správne doba) začala plynúť od okamihu, kedy bola zmluva platná, nakoľko platnosť bola skôr, a to podpisom zmluvy o úvere dňom 10.09.2007. Poučil odvolací súd, že objektívna premlčacia lehota (správne doba) nemôže byť dlhšia ako subjektívna a na základe týchto tvrdení považuje nárok žalovanej za premlčaný. Žalovaná nepreukázala, že by išlo o 10-ročnú objektívnu premlčaciu dobu.

4. Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhla rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdiť ako dôvodný a správny a zaviazať žalobcu na náhradu trov odvolacieho konania. Uviedla, že zmluvu o revolvingovom úvere je potrebné podriadiť režimu zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzatvorenia zmluvy. Pre absenciu individualizácie zmluvy o revolvingovom úvere v smere náležitostí požadovaných v zmysle ust. § 4 ods. 2, 3 citovaného zákona, a tým súvisiacim nedostatkom jej písomnej formy predpísanej zákonom, k uzatvoreniu platnej zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere medzi žalobcom a žalovanou nedošlo. Žalobca v konaní nepredložil žiadnu listinu, na základe ktorej by došlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom úvere, a preto je zmluva podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka v rozsahu týkajúcom sa vôle a prejavu vôle neplatná. Žalobca v postavení dodávateľa vnútil žalovanej ako spotrebiteľovi iný úkon, než iba ten, ktorý bol v čase podpisu zmluvy vo sfére jej záujmu, keď žalovaná súčasne so zmluvou o úvere podpísala časť textu, ktorá je vytlačená v dolnej časti zmluvy drobným, voľným okom takmer nečitateľným písmom, ktorý nemožno prečítať ani za pomoci lupy, čo robí tento text absolútne nezrozumiteľným a nečitateľným, čo považuje za zavádzanie spotrebiteľa. Jej primárnym záujmom bolo uzatvorenie úverovej zmluvy na kúpu tovaru, pričom nevedela, že uzatvára aj iný zmluvný vzťah o revolvingovom úvere, preto sa jedná o nedostatok vôle konajúcej osoby vstúpiť do zmluvného vzťahu so žalobcom. Tento absolútne neplatný právny úkon nemožno dodatočne schváliť, ani konvalidovať.

5. Vedľajší účastník na strane žalovanej sa písomne k podanému odvolaniu nevyjadril. Podaním, doručeným súdu 21.07.2016, sa domáhal, aby s ním súd ďalej konal ako s osobitným subjektom podľa § 95 CSP.

6. Krajský súd preskúmal vec podľa § 379 a § 380 Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z. z.), ďalej len CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

7. Rozsudok súdu prvej inštancie nebol stranami sporu spochybnený vo výroku, ktorým bola vo zvyšku vzájomná žaloba žalovanej zamietnutá. V tomto výroku rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť a odvolací súd sa ho nedotýkal.

8. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky námietky, ktoré boli v odvolaní žalobcom v napadnutej časti vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, uvedenými v odôvodnení jeho rozsudku, vo výroku, ktorým bola žaloba žalobcu zamietnutá a vo výroku, ktorým bola žalobcovi uložená povinnosť zaplatiť žalovanej sumu 303,78 Eur s príslušenstvom, na ktoré odôvodnenie v zmysle § 387 ods. 2 CSP poukazuje. Na zdôraznenie správnosti dôvodov rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej časti odvolací súd dodáva nasledovné:

9. Žalobca v podanom odvolaní uplatnil odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d), O.s.p. (účinného do 30.06.2016), v súčasnosti § 365 ods. 1 písm. f) CSP a dôvodil, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

10. Podstata odvolacieho dôvodu podľa citovaných zákonných ustanovení spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom potom je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne, že neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov. Za skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, je potreba považovať taký výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu podľa ust. § 191 CSP (§ 132 O.s.p.). Podľa citovaných zákonných ustanovení hodnotí súd dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli strany sporu. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie v prípade, ak by zoberal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývajú, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo ak hodnotenie dôkazov odporuje citovaným zákonným ustanoveniam. Týmto odvolacím dôvodom možno napadnúť výsledok činnosti súdu pri hodnotení dôkazov, na ktorého nesprávnosť je možné usudzovať len zo spôsobu, ako k nemu súd dospel. Ak nie je možné súdu v tomto smere vytknúť žiadne pochybenie, nie je možné ani polemizovať s jeho skutkovými závermi.

11. V preskúmvanej veci mal odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie za preukázané, že strany sporu uzatvorili zmluvu o úvere, na základe ktorej žalobca ako veriteľ poskytol žalovanej ako dlžníčke spotrebiteľský úver. Neoddeliteľnou súčasťou tejto úverovej zmluvy boli i úverové zmluvné podmienky žalobcu a žalovaná svojím podpisom potvrdila, že je s nimi oboznámená, že sú jej zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť nimi viazaná. Rovnako tak, vychádzajúc z obsahu predmetnej úverovej zmluvy, žalovaná podľa predtlaču, nachádzajúcej sa v predposlednom poslednom odseku zmluvy, zároveň uzatvorila so žalobcom zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru I., čiže zmluvu o RU I., a to s úverovým rámcom a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v hlave 8 a 9 Úverových podmienok žalobcu s tým, že na základe tejto zmluvy žalovanej vzniká právo na poskytnutie revolvingového úveru I. prostredníctvom Úverovej karty za podmienok 8, 9, 10 a 11 Úverových podmienok žalobcu. V poslednom odseku zmluvy súčasne žalobca so žalovanou uzatvorili zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru II., čiže zmluvu RU II. s úverovým rámcom a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v hlave 13 Úverových podmienok žalobcu s tým, že na základe tejto zmluvy vzniká žalovanej právo na poskytnutie revolvingového úveru II. prostredníctvom Kreditnej karty za podmienok stanovených v hlave 13 Úverových podmienok žalobcu.

12. Žalobca v tomto konaní uplatnený nárok nevyvodzuje zo samotnej úverovej zmluvy, ale práve zo zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, ktorá bola súčasťou zmluvy o úvere.

13. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že ustanovenie, podľa ktorého účastníci zmluvného vzťahu zo zmluvy o úvere zároveň uzatvorili zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru, nie je platným uzatvorením zmluvy o revolvingovom úvere, pretože jednoznačne a zrozumiteľne neobsahuje podstatné náležitosti takejto zmluvy v zmysle vtedy platného zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, keď vo svojej podstate v súvislosti s odkazom na úverové podmienky je len spotrebiteľovým súhlasom s úverom, no nie zmluvou, keďže neobsahuje ani konkrétnu výšku úveru, nakoľko podľa hlavy 8 si účastníci dohodli úverový rámec 15.000,- Sk, no už pri aktivácii úverovej karty je klient oprávnený rozhodnúť o zvýšení úverového rámca, pretože už pri podpise úverovej zmluvy prejavil

záujem o zvýšenie úverového rámca. Zakomponovanie tohto ustanovenia do inej zmluvy (úverovej zmluvy) je neprijateľnou podmienkou takejto zmluvy, pretože je nerovnovážne v právach a povinnostiach zmluvných strán a jednoznačne v neprospech spotrebiteľa a nedôvodne zvýhodňuje žalobcu v tom, že tento si pre budúcnosť zabezpečuje možnosť zisku jednoduchým úkonom spotrebiteľa (telefonickou aktiváciou karty) bez toho, aby už spotrebiteľa zrozumiteľne a jednoznačne oboznámil so všetkými podmienkami úveru, výškou splátok a ďalšími povinnosťami v súvislosti s nákladmi a splácaním úveru.

14. Takto dohodnuté ustanovenia „zmluva o poskytnutí revolvingového úveru I“, zmluva o poskytnutí revolvingového úveru II“ sú neprijateľné aj v nadväznosti na množstvo úverových podmienok, na ktoré odkazujú, a s ktorými sa bežný spotrebiteľ pri uzatvorení zmluvy o úvere nemá možnosť dôsledne pri podpise zmluvy oboznámiť, vzhľadom na ich rozsah, množstvo skratiek (VIČ, RÚ, ÚZ, ÚP, ÚK) a neprímerane drobné písmo. Posudzovaná zmluva teda i podľa názoru odvolacieho súdu svojím rozsahom, štruktúrou, ako i voľbou písma je štandardnou adhéznou zmluvou, pre ktorú je typický dlhý neprehľadný text napísaný miniatúrnym, ťažko čitateľným písmom s odkazom na úverové zmluvné podmienky tvoriace jej neoddeliteľnú súčasť v rozsahu 3 strán, obdobne napísané nečitateľným písmom bez zrejmeho zvýraznenia jednotlivých častí, vrátane zmluvných podmienok týkajúcich sa revolvingových úverov.

15. S ohľadom k predstavenému spôsobu vyhotovenia zmluvy a jej štylizácii je preto dôvodný záver, že žalovaná v postavení priemerného spotrebiteľa ani nemohla vedieť, že spolu s úverovou zmluvou uzatvára i ďalšie záväzkové vzťahy so žalobcom, a to zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru I. a zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru II. Žalobcom predkladané úvahy o platnosti uvedených zmlúv, o ich riadnom písomnom vyhotovení, o hodnotení prejavu vôle žalovanej, o neexistencii nerovnováhy v právach a povinnostiach účastníkov v neprospech žalovanej a pod., preto odvolací súd považoval za nenáležité, keď naopak je potrebné vychádzať z toho, že určitosť písomného prejavu je objektívna kategória a prejav vôle by nemal vzbudzovať dôvodné pochybnosti ani medzi účastníkmi právneho vzťahu, ani u osôb nezúčastnených na ich zmluvnom vzťahu.

16. Z týchto dôvodov žalobcom uplatnený odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. (účinného do 30.06.2016), v súčasnosti § 365 ods. 1 písm. f), CSP, nebol daný.

17. Pokiaľ žalobca uplatnil odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. b) O.s.p. a tvrdil, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. a tvrdil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojitosti s § 221 ods. 1 písm. h) a f) a tvrdil, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav a účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. e) O.s.p. a tvrdil, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené, odvolací súd môže len konštatovať, že odvolateľ síce uvedené odvolacie dôvody uplatnil, žiadnym spôsobom ich však nekonkretizoval a z obsahu jeho odvolania odvolací súd nezistil, v čom videl dôvodnosť uplatnených týchto odvolacích dôvodov.

18. K námietke premlčania, vznesenej žalobcom v zmysle § 103 a § 107 Občianskeho zákonníka, odvolací súd udáva, že námietka premlčania nebola vznesená dôvodne, nakoľko z obsahu spisu bez akýchkoľvek pochybností (z podacieho hárku EPH XXXXXXXXXX, predloženým žalobcom v tomto súdnom konaní o platbách žalovanej) vyplýva, že žalovaná sumu 303,78 Eur, ktorej zaplata sa titulom bezdôvodného obohatenia vzájomnou žalobou od žalobcu domáha, zaplatila žalobcovi od 20.02.2013 do 20.05.2013. Pokiaľ žalovaná svoju vzájomnú žalobu podala na súd dňa 16.12.2014, urobila tak včas, k márnemu uplynutiu premlčacej doby nedošlo a námietka premlčania nebola žalobcom vznesená dôvodne.

19. Z týchto dôvodov krajský súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v napadnutej časti potvrdil.

20. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovaná a F. (do 30.06.2016 vedľajší účastník na strane žalovanej) majú nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

21. Pokiaľ F., so sídlom v C. prostredníctvom svojho zástupcu podaním zo dňa 20.07.2016 navrhlo, aby odvolací súd s ním v predmetnej veci od 01.07.2016 konal ako s osobitným procesným subjektom podľa § 95 ods. 1 CSP, odvolací súd konštatuje, že neboli splnené predpoklady pre procesný postup súdu v zmysle citovaného zákonného ustanovenia, nakoľko absentoval súhlas žalovanej s pribratím uvedeného občianskeho združenia do konania ako osobitného subjektu.

22. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).